

■ TEODOR MAZILU

Recorduri...

Sunt oameni care-și fac și din stupiditate un fel mareț, se antrenează, se zbat, se chină să demonstreze totala lor lipsă de umor. Aspirația spre performanțe stupide, rivă de a te face de risul lumii e de neînțeles în lumea sportului, lume a echilibrului, a săvârșirii și a bunului-simț. În artă te poți face de ris fără efort, u-ai decît să-ți protejezi timbrul tău propriu. În sport, însă, trebuie să te zbați, să te antrenezi, să ai nu numai rude foarte bine intenționate, ci și mușchii foarte dezvoltați.

O editură britanică publică un fel de autologie a recordurilor stupide, o autologie pe care o împropătează din timp în timp, ca să țină cititorii la curent cu tot ce e nou în acest domeniu.

Ce sînt asemenea recorduri, ce feluri mărețe își propun, ce bariere vor să depășească? Acești campioni își propun feluri grandioase care le sînt la îndemînă: cite halbe de bere pot fi băute stînd într-un picior, cine străbate mai repede o anumită localitate, mergînd pe bicicletă și citind presa în același timp, cine poate vorbi fără întrerupere la telefon, zile și nopți întregi, cine poate sorbi cu poftă o forfurie de supă coborînd scările de la cel puțin etajul zece, cine își poate ocări soția legitimă simultan cu repararea și întreținerea automobilului...

Lista acestor recorduri stupide e nesfîrșită și demonstrează că și idioții au fantezie, și încă din belșug. Stupiditatea și-a găsit și formele de organizare, necesare marșului ei triușfal: campionate care se desfășoară în public, controlate de arbitri obiectivi, care veghează ca idiotul să fie idiot cu adevărat și penalizează pe idioții impostori sau fără rezistență fizică. Armata compactă a idioților privește pe cei mai puțin idioți drept niște delincvenți pe care arbitrii, aflați dîncolo de bine și de rău, trebuie să-i penalizeze, să-i excludă din competiție. Ciudat e, însă, altceva: acești campioni ridicoli nu vor să-și pună cuuuna de lauri cu mina lor, au nevoie de martori, de spectatori, de arbitri și, culmea nebuniei, de obiectivitate. Fă în ea prostia lor să fie omologată, să fie apreciată onest și competent. Idiotul urăște discreția, el vrea ca performanțele lui să se dezvăluie în fața lumii întregi.

Un ziarist a încercat să-și explice această avalanșă de campioni zdrențuiți, orgolioși, cerșetori și nebuni. A găsit răspunsul, răspuns pe care noi, cu toată modestia care, cînd ne caracterizează, cînd nu ne caracterizează, îl bînuiam, fără să simțim nevoia unor investigații speciale. A găsit răspunsul pe care noi îl știam de mult: dorința de notorietate, speranța de a fi celebru. Ca să devină cît de cît celebri, u-au nici mînași, nici tată, sînt gata să-și devoreze propriul caracter... Dacă prin stupiditate ajungi celebru, merită să fii stupid — își spun ei. Dar cine aspiră să fie stupid nu și-a îndeplinit, oare, aprioric, visul?

telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“ • telex-,,teatrul“

(Continuare din p. 95)

Festival al dramaturgiei originale, organizat de teatrele populare. Dacă ne-ar fi invitat, am fi fost și noi acolo și am fi putut să vă spunem mai multe despre ce și cum a fost. Așa... ● FAIMA vă propune un concurs-ghicitoare. Despre ce este

vorba? Cineva, dintr-un teatru care a participat cu un spectacol la Săptămîna teatrului scurt de la Oradea, fără să ia nici un premiu, a afirmat că juriul a fost un juriu incompetent. Iată întrebarea noastră: dacă spectacolul teatrului în discuție lua un premiu, ce se în-

timpla? Teatrul accepta premiul, deși i-ar fi fost atribuit de un juriu incompetent? Sau refuza premiul, din mai sus arătatele motive? Cei care vor da răspunsul exact vor primi cîte două bilete la spectacolul Aventură în banal ●

FAIMA